De gruweldadige tyranie of de afschrikkelijke misdaad

bron
De gruweldadige tyranie of de afschrikkelijke misdaad. Nijverheidsdrukkerij, Gent ca. 1811

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_gru004gruw01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

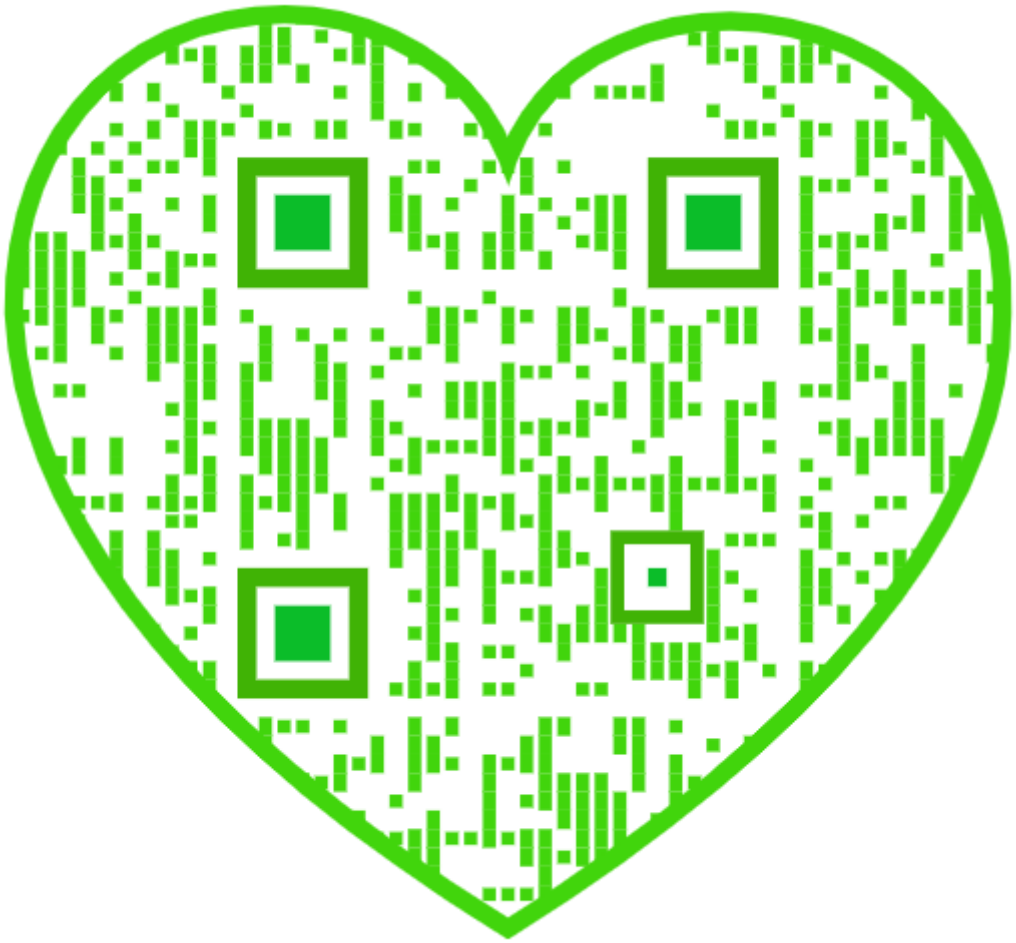

Volgens het melden der nieuwsbladen maak ik bekend

De gruweldadige tyranie of de afschrikkelijke misdaad

die de 13 Januari 1811 begaan is in de Commune van Biozat, Departement van de Allier, door eene dochter welke haren vader, moeder, broeder en twee zusters wreedelijk om het leven komt te brengen
Deze dochter is genaamd Magdalena Alberth, oud 23 jaren
Gezang op het bovengemelde, waaruit eenieder de wreede daad beter zal verstaan, tot exempel van alle stervelingen.

Stemme: het droevig nonneken.

1. Staat menschen staat, en wilt hier eens bemerken,
De gruweldaden en wreede tirannij,
Die een dochter onlangs uit kwam werken,
Uit geldzucht en uit zotte hoovaardij,
Nooit wreeder dingen, door stervelingen
Zijn er begaan; zoo elk hier zal verstaan. (*bis*)

2. Dees dochter oud was drie-en-twintig jaren,
Aldus genaamd Magdalena Alberth,
Haar ouders brave deugdzaam menschen waren,
Ja, zelfs tot in 't binnenste van hun hert,
Die kwamen trachten, zoo dag als nachten,
In goed fatsoen, hun kinders op te voên. (*bis*)

3. Maar helaas door de malfortuin gezochten
Of last van kinderen in hunnen moed
Waardoor zij door gedwongen tijd verkochten,
Om bij te leven een deel van hun goed.
Hun dochter prachtig, geheel boos en krachtig
Wouw' met geweld, haar deel hebben van 't geld. (*bis*)

4. Waarop haar vader in gramschap geraakte
Omdat zij wilde met duivels geweld
Een deel der som hebben, hij haar vastsnakte
Geeft haar wat slagen, in plaatse van geld
Gebood haar moedig, dat zij geheel spoedig
Te bed moest gaan, 't welk zij heeft gedaan. (*bis*)

5. Zij met een dollen kop haar te bed leide,
Een kwartier uurs nadien beneden kwam,
G'heel stil met eene bijl in d'hand, waarmede
Zij haren vader verraadsch 't leven nam,
Sloeg hem eene wonde, dat hij ten gronde,
Daar nederviel, dood van die bijl. (*bis*)

6. Zij als verwoed door het kwaad aangedreven,
Vloog dan haar moeder op, uit al haar kracht,
Heeft haar vijf harde bijlslagen gegeven,
Dat zij dood viel en lag in 't bloed versmacht.
Ons hairen reizen, als men gaat peizen

Dat een kind dan, zijn ouders dooden kan. (*bis*)

7. Haar broeders en zusters altijd aan 't kermen
En riepen zuster, zuster blijft genaad
Maar met te doen zij rekt uit, haar beide armen,
En met de bijl nog twee d'hersens in slaat
Het bloed dat stroomde, maar zij niet schroomde,
Daar 't menschenbloed, waardoor zij was gevoed. (*bis*)

8. Dan greep z'haar jongste zuster van drie jaren,
En wierp het levende in een waterput,
Haar oudsten broeder ook vol doodsgevaren,
Die vluchtte weg waardoor hij was beschut
En bleef in 't leven, om proef te geven
Van geheel de daad, door God die zulks toelaat. (*bis*)

9. Dan is de tiegeresse in huis gekomen,
En heeft de sleutel van haar moeder strak,
Van de geldkas uit haren zak genomen,
Opende 't slot daarmede; en met gemak
Al het geld roofde, zeker geloofde
Op 't zelfde pas, zij rijke genoeg was. (*bis*)

10. Dus heeft zij een breed mes in d'hand genomen,
Wanneer zij zag het volk zoo klein als groot,
Die op 't gerucht waren ter hulp gekomen,
Waarmeê zij hen al dreigde met de dood
Helaas geen eene, zoo groot als kleine,
Van al de liên, die tegenstand dorst biên. (*bis*)

11. Zij als verlaten, van God en zijn moeder
Begaf haar op de vlucht met al het geld;
Verliet haar vader, moeder, zusters, broeder,
Welke zij al hadde ter dood geveld
O! gruwzaam zake: 't strijd en roept wrake
Voor wet en God en het vijfde gebod. (*bis*)

12. Dan zijn de gendarmen uitgezonden,
En z'hebben haar bij Riom aangevat,
En 't sterveling gekoord en gebonden
Met vele moeite gebracht tot Gannat,
Het volk bij hoopen kwamen toegeloopen,
Mans- en vrouwlièn, om dat monster te zien. (*bis*)

13. De gendarms moesten hun deftig weren,
Om de snoode ouders moordenares
Van steenen en stokslagen af te weren
En haar te brengen in de gevangenis,
Waar zij met eenen, aan arm en beenen,
In boeien gesteld werd door den cipier. (*bis*)

14. Spiegelt u, kinders, aan deze historie,
Weest uw ouders gehoorzaam 't is 't woord van God
Print dit zoo vroeg als laat in uw memorie,
En overtreedt nooit zijn vijfde gebod
Laat ons op heden, storten gebeden
Dat zij genaad, bij God heeft voor haar kwaad. (*bis*)

Verkrijgbaar bij Jan Van Wulpen, Kortestraat N° 1, Oostende.

Alle slach van boeken, zooals: Tooververtellingen, Tooverkunsten, Raadselboeken, Droomboeken, Liefdeboeken, Liedjesboeken; groote keus van romanceliederen, kluchtliederen en historieliederen, in het fransch en in het vlaamsch.

Het liedeken van Cats

1. Wanneer de dagen van mijne jeugd,
Mij lestmaal kwelde tot venus vreugd,
Hoe dat mijn zinnen, geheel tot minnen
Afkeerde van bacchus vreugd
Ik overweegde den zwaren last
Die mij met boeien had gebonden vast
Hoe dat de vonken der minnelonken
Mijn jong hart schier had verrast. (*bis*)
2. Ik werd gewaar alsdat het minnespel
Aan mij verbeeldde een tweede hel
Hoe dat het leven, haar wouw begeven,
Hoe dat menig jong gezel
Al door den reuk van een zoete roos
En door den keus in haren bloos
Zoo hij dat riekte, hij hem verschrikte
Dat zijn hart bij 't vuur vervroos. (*bis*)
3. Ik ging vandaar al bij mijn Rosalijn
Die klaagde mij haar hart en minnepijn
Hoe dat het leven, haar wouw begeven
Hoe dat door de medicijn
M'naar had getrokken uit schichten rood
Die haar zoo kweld' in haar maagdenschoot,
Hoe dat den ader, van haren vader
Hielp haar moeder uit den nood. (*bis*)
4. Ik vatt' den zin al van dees jonge meid
Ik heb de zaak eens wel overleid,
Die wil bedaren het zijn de jaren
Die vrouw venus van den maagdom scheidt,
Die zij verbeeldt tot een laatste kwaad
't Is zoo dikwijls tot groot ongemak,
Hoe dat veel maagden, die zoo waagden,
Droegen tot groot ongemak. (*bis*)
5. Ik leze van een Diana schoon
Wat gaf de wereld voor haren loon
Na het verzaden, en bloedig baden,
Doorstak haar een konings-zoon
Op hooi en stroo, is de lichtste dant
In 's werelds vuur door de min verbrand,
Na het verzaden, en bloedig baden
Op het laatst een droef ellend. (*bis*)
6. Ik kreeg voor antwoord van dees godin
Dat Cupido den God der min,

Die met zijn pijlen, zoude verzijlen,
Doorstak ook een koningin,
Maar die 't kompas van den maagdom kent,
Staat in vrouw venus haar testament
Die zal erven, al naar het sterven,
Indien Cats zijne wereld kent. (*bis*)

7. Jongheid die trouwen om het plezier,
Springt eerst in 't water en dan in 't vier,
Omsteekt de banden, der grieksche landen
Niet als droefheid naar 't plezier,
Maar in dien stroom, is de lichtste dant
In 's werelds vuur door de min verbrand,
Sa, jongheid, spoedig, houd u maar moedig,
Jaagt de dwaze min van kant. (*bis*)

8 Dat is de moeder al van de min.
Die uit den band is die wil er in,
Wil zijn gebonden, wil zijn gezonden
Zoo algauw den eersten zin
Couragie, jongheid, 't is al van bacchus nat
Waarin men ons zat gedronken had
En laat maar varen, vrouw venus scharen,
Drinkt u liever driemaal zat. (*bis*)

Zoodra de roê van 't gat is

Stemme: De Boer zal 't al betalen.

1. Een kleine snaak die krijgt pandoer,
Die schreeuwt en rolt zich op den vloer,
Terwijl zijn aangezicht nat is,
Van 't danig grijnzen dat hij doet
Maar 't lacht u uit dat schelm goed
Zoodra de roê van 't gat is. (*bis*)

2. Ne vent die zit met pijn in 't haar,
Verwenschte kwak roept hij voorwaar
Zoolang hij ziek en plat is,
Hij zweert ik drink zooveel niet meer
Maar 't gaat alweer lijk elke keer,
Zoodra de roê van 't gat is. (*bis*)

3. Ook menige vrouw die klaagt en zucht
Als er den boer komt met een vrucht
Dat dit een duur patatter is,

Dat zij dien boer niet meer spreekt aan
En 'k wed dat z'er naartoe zal gaan
Zoodra de roê van 't gat is. (*bis*)

4. Ne jongen heer die van een bie
Krijgt op zijn kaak of op zijn knie,
Een steek die nu eene wrat is,
Zweert ook ik wil geen bie meer zien
Ja voor nen dag of zeventien
Tot dat de roê van 't gat is. (*bis*)

5. Toen nu over tijd hier elken dag
Men hoopen menschen sterven zag
't Liep al wat in de stad is
Naar Rochus of naar Onz' Lieve Vrouw,
Nu is 't al geus en al rabouw
Zoodra de roê van 't gat is. (*bis*)

6. Zoo zat ik laatst met groote vrees
Ik zong niet meer want ik was heesch,
Zoo heesch gelijk een kat is,
Ik dacht nu zwijg ik vast voor goed
Maar ik zing alweer met nieuwen moed
Nu dat de roê van 't gat is. (*bis*)

Kluchtliederen verkrijgbaar bij J. Van Wulpen

Collectie mansnamen. - De Statie. - De Karnaval. - T'einde raad. - De Manifestatie. - Hola Piet. - Belgie is mijn vaderland. - De soldatenheld. - De Gentsche Kanonnier. - Hebt gij Karolientje niet gezien. - 'k Kan daar niet tegen. - De oude Muziekant. - Adam en Eva. - De deugdzame echtvereeniging. - Mijn flinke Sergeant. - Mijne verstrooidheid. - De Pier van Blankenberghe. - De foor van Oostende. - De opgehangene Menagère. - De Garçon-café. - Jan Kapoen. - Den witten Deugeniet.

Nijverheidsdrukkerij te Gent.